

—Թշնամանքէ մը վրէժ լուծելը թշնամիին հաւատարմի է. իսկ նմա ներքեւը՝ անկէ խորստ վեր բարձրա-նայ է:

—Եթէ լաւ բարեկամը Աստուծոյ էութիւնն չուտ կը դադարին ի մեզ սին փափաքներ, մարմնաւոր ձգտումներ և մոլեկան կիրքեր: Երբեք միայն ինքնին կը տաղտկա-նամը հեշտական հանգրձնէրէ և կշտացած կը լինի մը ամէն բանէ:

—Արար ամբողջ կեանքն ու գոյու-թիւնն իւր բոլոր բարեմասնու-թեանքը և ստորոնկելեօք Աստուծո-մէ ինքնուրեք ենք և Աստուծոյ կը պարտի մը: Երբեք անպարտաւոր կը լինի մը և թէ անթերի չի կատա-րեմը մեր պարտականութիւններն առ նա:

—Եթէ Աստուծոյ մեր ամբողջ-տուն թեան չափով կշտեք ու դա-տէր գտնէք, ո՛ր կը մնայինք և ի՞նչ կը լինէինք: Կը խնայէ ի մեզ, յոգ նստիւն կը ժամանէ նեղեալ և մարտնչալ մարդոցն:

—Ոչ միայն Աստուծոյ սիրտին թեան ալ և ընկերակցութեան համար հոգ ունենալու եմք: Վասն զի փատարեալ Աստուծոյ սիրտին է վասն Աստուծոյ զընկերն սիրելը:

—Եթէ մարդ մը իւր պակասն, թիւններն նշմարէ՝ առանց այլոցն քննադատելու, անշուշտ զայլ քան զինքն լաւ պիտի գտնէ, և այսու ինքնին կը վերան ընկերակցու-թեան դէմ եղած արգելքներն:

—Մասնաւոր իմաստ ոյն ծա-ռային իսկ անմտին տէրն է: Երբ լաւ գործածուի՝ կրնայ փրկու-թեան պատճառ լինիլ բայց անի-րաւութեամբ քանձեալն ի կորուստ կը անանի գոտացիլն:

—Ձեռն գիտեք թէ բոլր մահը կապուե քեզ, ուրեքն պէտք է՝ որ դուռն յուսով անոր սպաննա ամէն նեղ:

—Մասն յատկութիւն և սրտի պարզութիւնն Հոգւոյն Սրբոյ հա-ծոյական արժան է:

—Երբ ալ բարեմասնէ գտնէ՝ մի վշտանալ և առաքելութիւնէ մի կատար: Եթէ ստուգէ ինչ որ կը գտնեն՝ պէտք չէ թշնամանք համարիլ, այլ յուզողութիւն գալ: Իսկ եթէ սուտ թող խրատ և ըզ-գուշութիւն լինի քեզ և խօսողն ամօթահար կը լինի իւր քածին վրայ:

—Երբ տաղաւորութեամբ և ձա-խողութեամբ նեղուիս և տառապիս գիտցած եղիր որ յատկապէս բարձրելոյն թողտուութեամբ է, զի այնու կը սրբիս ի մեղաց և կարիանս յառաքելութեան:

—Փոքր և թեթեւ մոլութիւն կամ առաքելութիւն ունի իւր լաւ կամ վատ արդիւնքը և հե-ծածն անքոր: Եթէ առ ոչինչ համա-պիլքը թեթեւ պակասութիւններն կրնան մեծամեծ և մահացու մե-ղաց ծնալն տալ:

—Վեհանք և պատուաւոր ան-ձանց համար շատ անվայել բան է կեղծաբարութիւնը: Բանի առա-քելութեան պատրուակ, արքուն-թեան ցեց և ստուգեան խառ-նուրդ է:

—Ճշմարտութիւն յաւէտ և յա-մենայն յաղթող է: Թեւեւ ունի բազմութիւն հակառակորդներ և կը

հալածուի յաճախ սակայն հուսկ ուրեքն անպարտելի կը մնայ:

Ճշմարտութիւնը, որպէս արե-գակն թեպէտ ժամանակ մը կը ժածկի ընդ ապովը, այլ ի վերջոյ պայծառագոյն լուսով կերեւի և ստուգելու կը խայտառակէ:

—Լաւագոյն քաղաքավարու-թիւնը պարզութիւնն է: պարզեթե-նոն բնաւ չշառագունիր: Իսկ սը-պախոսն երբ նշաւակի՝ ամօթալի անուն մը կը թողու ընդ միշտ:

—Երբ ամբողջ վրայ բազմած գրեմաց կը յառնի՝ ակնապիշ, ի բաց կը վանեմ յինէն նախանձն ու անապարտութիւնը և բոլոր այս օ-րինակ մոլութիւններ, որոց դա-նակն է ծուլութիւն, մարն տգի-տութեան և մեղամազձողութեան:

—Մի վստահիր անոր, որ ամէն բան լաւ կը գտնէ, ոչ անոր, որ ամէն բան տեւ ակնոցով կը դիտէ: և ոչ իսկ անոր, որ անտարբեր է ամէն բանի համար:

—Թող ուրիշներու վճիռը զքեզ մտախոհ ընէ՝ բայց ոչ երբեք յու-սահաւ:

—Այնպէս մէջ հարստութեան փաղը շատ անգամ կը ժածկէ մո-լութեան ամօթապարտ կարմու-թիւնը: միշտեւ աղքատութիւն կը նսեմացնէ անհատին ամբիժ ճակատը:

—Բարեկամութիւնը բոյս մ'է, որ զարնող հողմաց ալ պարտի դի-մադրել:

—Ով որ բնաւ չի կրնար զիջում ընել բարեկամութեան մէջ՝ չի կրը-նար նաեւ լինիլ բարեկամ:

—Մնած օրը ուրիշներ կուրա-խանային, իսկ դու կուրախի: Չա-նա որ մեռած օրը երբ ուրիշներ լան՝ դու ուրախանաս:

—Անմիտ մարդուն մեծութիւն տալ՝ և հիւանդին վրայ բռն դը-նել մէկ է: զի անմիտը հիւանդ է խելքով:

—Բարեկամութիւն է անուական և ոչ թէ մեծատունը կամ գեղեցի-կը, զի հարստութիւն և գեղեց-կութիւն ստուերի պէս կանցնին:

—Լաւագոյն բան է այլոց սխա-մուքէն բան սովորիլ: մանաւանդ երբ մարդ անով ինքզինք սխալելէ ազատ կը կացուցանէ:

—Ձգուշութեամբ նկատէ գոր-ծու մը վախճանը, զի գործ իր վախճանի կը պակասի:

—Բարի մարդը կուրախանայ երբ ուրիշն յանդիմանութիւն լը-սէ իւր պակասութեամբ համար: Իսկ չար մարդը՝ թշնամի կը լինի զինքը խրատողին:

—Ով որ ինքզինք բնական կար-գի մէջ կը պահէ գործ կըլլայ աղ-քատութենէ, իսկ նա որ բնական կարգէն դուրս կենէ, թեւեւ հա-րուստ ալ ըլլայ՝ միշտ կարօտու-թեան մէջ է:

—Կատարեալ իմաստուն մը չէ ալն, որ շատ բան գիտէ, այլ ան է իմաստուն՝ որ իր կրից վրայ իշ-խելով, գայն իրեն կը հնազանդե-ցընէ:

—Աստուծոյ աղբիւր է ամենայն վայելչութեան և բարեաց, և մարդս Անոր հետ հաղորդութիւն ունենալով կրնայ երանելի:

—Յաջողութեան մէջ շատ բարե-կամներ կրնան ունենալ, բայց ձա-խողութեան մէջ խիստ քիչ պիտի գտնեն:

—Մարդուս պէտք է նախ քան զամենայն ինքն բարի լինել, որ կարենայ ուրիշներն ալ բարութեան առաջնորդել:

Հաւաքեց

Ռ. Ս. ՍՈՒՄՈՒԼԵԱՆ

Ս. Կրուսադէմ:

ՄԼՈՒԿԸ

(Էվվէլթի նիւսխէմիդտէն տէվամ վէ խիթամ)

Ձեռք մեծ մասամբ մուկները կը սատկին: Ճնացածները թմրած իրենց ծակերուն մէջ կը պահու-նային, և հետեւեալ գարնան վերա-կենդանանալով կակոխէին հաւկիթ-ածել: Սեպտեմբերէն ճնացած հաւ-կիթները առանց արուելու մին չեւ գարուն կը դիմանան, որչափ ալ ցուրտ ընէ: Մուկը չափահաս ըլլալու համար 11 շաբաթ, կամ վեր ի վերոյ 75 օր պէտք է: Ռա-ֆաէլ Պանչաու կըսէ թէ՝ իւր ծը-նած վարկեանէն մինչեւ վերջին խորիւր (փոփոխութիւն մորթի)՝ այսինքն՝ թրթուր եղած ժամա-նակը՝ դեռահաս մուկը՝ մորթա-լին 3 դեղձեր (էթպէզի) կուրե-նայ զարչահատութիւն արտաբու-րող: Երբ կը գտնուին թորին ա-ռաջին 3 հատուածներուն մէջտե-ղը՝ վերջին խորիւր ժամանակ, այս գեղձերը կը կծկին՝ կանհետանա-ն անոնց կը յաջորդեն երկու նոր գեղձեր: Այնպէս կը կարծուի որ մուկներն ալ Ամերիկայէն զրկուած ըլլան մեզ: Բայց սխալ է այս կար-ծիքը, որովհետեւ Արիստոտէլ և ուրիշ հին գրուի հելլէն պատմա-գիրներ անոր գոյութեան վրայ դրած են արդէն:

Թէ ի՞նչպէս կարելի է ազատիլ այդ գաղիւր միջատէն:

Միջոցները թեւեւ շատ են, բայց ամենն ալ ոչ օգտակարապէս ար-դիւնաւոր, մանաւանդ եթէ ճիշդ ժամանակին չի ձեռնարկուի զա-նոնք ոչնչացնելու միջոցներուն: Եր-բ ամենէն հաւանականը մարտ ամ-սոյ մէջ է, երբ արդէն թուով քիչ են, և նորածիններն ալ փոքր: Քա-նի մը տարին երբ ի վեր օգտակա-րապէս կը գործածուի, գրեթէ աշխարհիս ամէն կողմերը միջա-տապան փոշի մը, որ կը պատ-բասան (բիւլթիւ) կոչուած տուն-կէ մը: Բիւլթիւ (իգափող, աղբը-կարհալ) վայելի վիճակի մէջ կը գտնուի առատօրէն Կովկասի լե-ռանց վրայ: Երբ վաճառականու-թիւնը այն աստիճան կարեւորու-թիւն տալու վերջնա, որ շատ տեղեր սկսան անոր մշակութիւ-նով զբաղիլ: Ի միջի այլոց, Տալմա-ցիա և Խաթիւնայալ և այլ նահանգ-ները մեծաքանակ կարտադրեն, և իր վաճառականութեան շատ գոհ են: Բայց Ամերիկացիք ալ ետ չը ճնացին անոնց մէջ, և տարածեցին իրենց հողերուն մէջ՝ զկանկարա-տեղեւ իգափողի (բիւլթիւ) սի-նէրաուի ֆոլիում) մշակութիւնը, որ բուն իգափողէն կը տարբերի իր տեղեւներուն ձեւով: Իգափողը կը նմանի երիցուկի տունկին (փա-փաթիւ) և անոր ցեղէն է: Եւ յա-նարաց ճառագայթածու և մա-զոյն ծաղիկ մը ունի, արմատը ճը-կով մատի հաստութեամբ կըլոր, նրբութիւն և դժուարութեամբ կեղե-ւը դեղնաթուր: Իսկ միւսը ձերմակ կծու համ մը ունի, որ կերուած ատեն կայրէ լեղուն և կը փռնը:

տացնէ, միւսնայն անգամ բռնի լորձուքն ալ վազցնել կուտայ: և այս յատկութեան համար կը գոր-ծածուի ընդհանրապէս, իբր լորձուքը զրգուող դեղ, և երբեքն ալ ակուաի ցաւերը դադարեցնելու համար, որ կը գործածեն օգտա-կարապէս, երբ ակուաի ցաւերը յառաջ կուտայ լինտերու անգո-րութեանէն: Բայց իբր միջատա-պան, միայն իւր ծաղիկն է որ կը գործածուի, զայն չորցնելով և փո-շիացնելով:

Իգափողի մշակութիւնը թէւեւ դժուար, բայց քիչ մը խնամքով կարելի է անոր տիրանալ: Տուն-կերը իրարմէ 60 հ.մ.թ. հեռաւոր-ութիւնով կը տնկուին ուղղաձիգ գծերու վրայ, և այս դիժերն ալ իրարմէ 1.25 մ. հեռու: Տունկերը կը հասնին մինչեւ 70 հ.մ.թ. բարձրութեան և կարտադրեն խիստ շատ ծաղիկներ: մշակութեան զըլ-խաւոր պայմաններէն մէկն է ա-ռատ և յաճախ առողում (ջուր տալ), և երկրորդ բաժնի և բլրել: Առաջին բերքաղը կը կատարուի տնկարկումէն 3 տարի վերջը: Նա-րընջներ ի կրկնէն սկսելով, մինչեւ ձիթենիներու կլլմային տակ կա-րելի է մշակել:

Ծաղիկները չորցնելը մեծ խնամ-քի կը կարօտի, և որչափ աղէկ չորցուած ըլլան անոնք, փոշին հոտը և աղեցնութիւնը այնչափ մեծ կըլլայ:

Գործածութեան ամենէն դիւրին եղանակն է, պղտիկ փրցնելու (բէօրիւկ) միջոցաւ փոշին փչել ունեակներու լորթը ծակ ու ծու-կերուն մէջ, ուր կենդանութիւնը մը-լուկ ըլլայ: Դժբաղդաբար այս ե-ղանակով ալ կարելի չէ մուկներէ վտարակուած տուն մը կատարեա-պէս մաքրել, իրենց տարօրինակ արգասաբերութեան պատճառով: Բայց եթէ յետագայ միջոցը գոր-ծածէք, դիւրութեամբ կրնաք ա-ռաջը առնել:

1 լիթրա ջուրի մէջ հալեցուցէք նախ 100 կուամ սեւ օճառ, ա-ւելցուցէք վրան 50 կուամ քարեղ ու ծով զարկէք մինչեւ որ աղէկ մը իրար խառնուին: յետոյ ձարձա-տիչով (Ֆիլթր) մը բոլոր ծակ ու ծուկները յայտնեցուցէք զայն: և անոր վրայէն երբ իգափողի փոշին փչէք, թէ թացութեան պատճա-ռով անիկա կը փակի ինկած տե-ղը, և թէ հոտը աւելի զօրաւոր ըլլալով, աղեցնապէս կը ներգոր-ծէ մուկներուն վրայ:

Սեւ օճառը և քարեղը արդէն միջատապան յատկութիւններ ու-նին առանձին, և իրարու հետ մի-անալով իրենց ուժը կը բազմա-պատկի: Իգափողի փոշին ալ վրա-յէն ցանուելով, վերջնականապէս կրնաք ոչնչացնել զանոնք: այս գործողութիւնը կատարելու է տա-րին և անգամ, երբ մուկները հաւ-կիթէն նոր դուրս ելած են: այ-սինքն մարտ, մայիս, յուլիս և սեպտեմբեր ամիսներու վերջերը:

Վերջինիցալ օճառի և քարեղի խառնուրդը օգտակարապէս կրնայ գործածուիլ, ծառերու թրթուր-ները ոչնչացնելու համար, որ կը սրսկեն ցախաւելով (չալը սիւրբիւր: կէսի) կամ ձարձատիչով:

Հ. ԲՈՒԼՏ